

בע"א (רחובות) 30678-09-17 - חאלד אבו פריחה נ' עיריית נס ציונה

בע"א (רחובות) 30678-09-17 - חאלד אבו פריחה נ' עיריית נס ציונה/שלום רחובות

בע"א (רחובות) 30678-09-17

חאלד אבו פריחה

נגד

עיריית נס ציונה

בית משפט השלום ברחובות

[02.09.2018]

כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

החלטה

בפני בקשה להארכת מועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס מיום 24.6.11. המחלוקת בין הצדדים היא האם הודעות התשלום נשלחו למבקש כדין, וככל שנשלחו- האם עלה בידו לסתור חזקת המסירה, והאם דחיית בהקשה תגרום עיוות דין למבקש.

רקע ותמצית טענות הצדדים

1. הדו"ח עצמו לא הוגש לעיוני על ידי מי מהצדדים, אך העבירה שיוחסה למבקש הינה השלכת פסולת על פי חוק העזר לנס ציונה (שמירת איכות הסביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והניקיון), התשס"ב-2003, עבירה מיום 24.6.11.

2. ב"כ המבקש העלתה שלוש טענות עיקריות. הראשונה, כי המבקש מעולם לא קיבל לידו את הודעת התשלום. השנייה, מדובר בדו"ח שהתיישן, דו"ח משנת 2011 אשר הגיע לידיעת המבקש לראשונה בשנת 2017. השלישית, כתב האישום לא מגלה עבירה בהתבסס על שלושת התמונות שצורפו להודעת הקנס, בהן ניתן לראות שאין פסולת על הרצפה ולכן לא מתקיימים יסודות העבירה שיוחסה לנאשם.

3. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שחזקת המסירה לא נסתרה על ידי המבקש, וכי הנסיבות לא מקיימות את התנאי של מניעת עיוות דין.

הוגשו רישומי דואר בדבר משלוח הודעות התשלום (במ/1), רשומה מוסדית לגבי כתובותיו של המבקש כפי שהן מעודכנות ברישומי משרד הפנים (במ/2). כן הוגש במ/3 תמונות המתעדות את נסיבות ביצוע העבירה.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה, בתשובה לתגובה ובטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים בפני, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להתקבל.

5. כאשר עסקינן בבקשה להארכת מועד להישפט, על בית המשפט לבחון האם המקרה עומד בהוראות סעיף 229 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), שכותרתו "תשלום הקנס":
מיום 9.4.1987

תיקון מס' 7

ס"ח תשמ"ז מס' 1213 מיום 9.4.1987 עמ' 112 (ה"ח 1703)

228. (א) היה לשוטר או למי ששר הפנים או שר התחבורה הסמין לכך יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, רשאי הוא למסור לו הודעת תשלום קנס; ההודעה תהיה בטופס שנקבע ויפורטו בה העבירה ושיעור הקנס שנקבע בה.
(ב) (1) שוטר או מי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א) לא ימסור לאדם הודעת תשלום קנס אלא ימסור לו הזמנה למשפט, אם היה לו יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 29 לפקודת התעבורה.
(2) מי שהוסמך לפי סעיף קטן (ג) לא ימסור לאדם הודעת תשלום קנס אלא ימסור הזמנה למשפט, אם היה לו יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות שתובע הודיע כי הן מחייבות בירור המשפט.
(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בצו כי עבירות קנס נוספות יהיו עבירות של ברירת משפט ויחולו עליהן הוראות סעיף זה וסעיפים 229 ו-230 בשינויים המחוייבים; הודעת תשלום קנס לגבי עבירות אלה תימסר בידי מי שהשר הממונה הסמין לכך.
(ד) על עבירות שסעיף זה חל עליהן לא יחולו הוראות סעיפים 222 עד 224.
(ה) קביעת עבירת קנס כעבירה של ברירת משפט, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (א).

מיום 20.6.1990

תיקון מס' 11

ס"ח תש"ן מס' 1311 מיום 22.3.1990 עמ' 110 (ה"ח 1937)

החלפת סעיף 228

הנוסח הקודם:

ברירת משפט

228. (א) היה לשוטר או למי ששר הפנים או שר התחבורה הסמין לכך יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, רשאי הוא למסור לו הודעת תשלום קנס; ההודעה תהיה בטופס שנקבע ויפורטו בה העבירה ושיעור הקנס שנקבע בה.
(ב) (1) שוטר או מי שהוסמך כאמור בסעיף קטן (א) לא ימסור לאדם הודעת תשלום קנס אלא ימסור לו הזמנה למשפט, אם היה לו יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 29 לפקודת התעבורה.

(2) מי שהוסמך לפי סעיף קטן (ג) לא ימסור לאדם הודעת תשלום קנס אלא ימסור הזמנה למשפט, אם היה לו יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות שתובע הודיע כי הן מחייבות בירור המשפט.

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בצו כי עבירות קנס נוספות יהיו עבירות של ברירת משפט ויחולו עליהן הוראות סעיף זה וסעיפים 229 ו-230 בשינויים המחוייבים; הודעת תשלום קנס לגבי עבירות אלה תימסר בידי מי שהשר הממונה הסמיך לכך.

(ד) על עבירות שסעיף זה חל עליהן לא יחולו הוראות סעיפים 222 עד 224.

(ה) קביעת עבירת קנס כעבירה של ברירת משפט, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (א).

מיום 26.7.2017
תיקון מס' 78
ס"ח תשע"ז מס' 2614 מיום 28.3.2017 עמ' 501 (ה"ח 1096)

228. (א) עבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה וכן עבירת קנס אחרת שקבע שר המשפטים בצו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הן עבירות של ברירת משפט ויחולו עליהן הוראות סעיף זה וסעיפים 229 ו-230.

(א) עבירת קנס היא עבירה של ברירת משפט ויחולו עליה הוראות סעיף זה וסעיפים 229 עד 230.

(ב) היה לשוטר או למי שהוסמך כאמור בסעיף 222 למי שהשר הביטחון הפנים או השר הממונה הסמיכו לכך, או לעובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לכך, לפי העניין, יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירה של ברירת משפט, רשאי הוא למסור לו הודעת תשלום קנס; ההודעה תהיה בטופס שנקבע ויפורטו בה העבירה ושיעור הקנס שנקבע לה.

(ג) היה למי שרשאי למסור הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (ב) יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות שתובע הודיע כי הן מחייבות בירור המשפט, לא ימסור הודעת תשלום קנס, אלא הזמנה למשפט.

היתה העבירה עבירת תעבורה והיה למי שהוסמך למסור הודעת תשלום קנס יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 29 לפקודת התעבורה, לא ימסור הודעת תשלום קנס אלא הזמנה למשפט.

(ד) קביעת עבירת קנס כעבירה של ברירת משפט קביעת עבירה כעבירת קנס, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיבות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (ב).

"מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה - אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". בהמשך, סעיף קטן (ה) קובע כי "תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".

סעיף 230 לחוק שכותרתו "הזמנה למשפט" קובע, כי "מיום 17.1.2010 תיקון מס' 60 ס"ח תש"ע מס' 2223 מיום 17.1.2010 עמ' 310 (ה"ח 456) הוספת סעיף 229 אהודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו...".

6. ככלל, בתי משפט קבעו, כי יש להתייחס בדווקנות למועדים שנקבעו בחוק. משהודעת התשלום נשלחה כדין למבקש וזה לא ביקש להישפט בתוך מסגרת המועדים שבסעיף 229(א) לחוק "יש לראות במערער כמי שהורשע בבית משפט לתעבורה ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס..." (ע"פ-ים) 4448/09 קמר נ' מדינת ישראל (27.7.09), עמוד 5).

7. בעניינו אין מחלוקת בין הצדדים, כי חלפו המועדים הקבועים בחוק בבקשה להארכת מועד להישפט ועל כן על בית המשפט לבחון האם השיהוי בהגשת הבקשה באה בשל נסיבות התלויות במבקש אם לאו.

8. כעולה מהרשומה המוסדית (במ/2) כתובתו של המבקש ממועד ביצוע העבירה ועד ליולי 2017 הייתה ב- "שדרות צה"ל 31/43 לוד" ולשם נשלחו ההודעות מטעם המשיבה. המבקש לא הציג כל ראיה הסותרת רישום זה של כתובתו. מהנספחים בדבר משלוח דברי הדואר למבקש (במ/1) עלה, כי ביום 4.7.11 נשלחה הודעת התשלום לכתובת הנ"ל ונרשם על ידי מוסר דבר הדואר, כי המבקש "העתיק את מגוריו למען אחר".

הודעה נוספת נשלחה למבקש ביום 25.4.12 ונרשם על ידי מוסר דבר הדואר בחלוף כשנה ביום 12.5.13 כי זה "לא נדרש".

הודעה נוספת נשלחה למבקש במועד לא ברור ולא הוברר מה עלה בגורלה.

בהודעות שנשלחו ביום 15.10.13 וביום 29.12.13 נרשם על ידי מוסר דבר הדואר, כי המבקש "העתיק את מגוריו למען אחר".

הודעה שנשלחה ביולי 2017 לכתובת אחרת של המבקש, נווה ירק 26 לוד, התקבלה אצלו ובעקבותיה פנה בבקשה זו המונחת בפני.

9. כאמור המבקש לא הציג כל ראיה, כי כתובתו הרשומה במשרד הפנים (שד' צה"ל 31/43 בלוד) לא הייתה כתובתו. ייתכן שהמבקש לא התגורר בכתובת זו אך לא עדכן את כתובתו ברישומי משרד הפנים ועל כן הוכיחה המשיבה, כי דרישות התשלום נשלחו כדין אל כתובתו הרשומה של המבקש.
10. סעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "התקנות") שעניינו חזקת המסירה קובע, כי "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
- בנסיבות המפורטות לעיל, לא עלה בידי המבקש לסתור את חזקת המסירה לגבי ההודעות שנשלחו לכתובתו הרשומה בשד' צה"ל 31/43 בלוד. המבקש לא הציג כל ראיה, כי כתובתו הרשומה לא הייתה בכתובת זו. משנשלחה הודעה לתשלום הקנס בשנת 2017 אל כתובתו העדכנית, פעל המבקש במלוא המרץ על מנת למצות זכויותיו מול המשיבה והגיש בקשה זו.
11. עוד יש לבחון האם דחית הבקשה תגרום עיוות דין למבקש שבפני. כבר נקבע, כי בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 גולדברג נ' מדינת ישראל (26.7.18) פס' 9 וההפניות שם וכן רע"פ 8472/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)).
- בחומר החקירה מצויות תמונות, במ/3, אשר בהן נצפה אדם מנקה את הפסולת שעל הרצפה, הפסולת בגינה ניתן הדו"ח נשוא בקשה זו. לטענת ב"כ המבקש, אותו אדם הנצפה בתמונות הינו המבקש אשר ניקה את הפסולת בטרם עזב את המקום ולכן המיוחס לו אינו מגלה עבירה.
- לעניות דעתי למבקש טענת הגנה ממשית אשר ראוי לבררה לגופו של עניין, כך שדחיית בקשתו תגרום לו עיוות דין.
12. לסיכום, לא עלה בידי המבקש לסתור את חזקת המסירה של דברי הדואר שנשלחו לכתובתו הרשומה, אך עלה בידו להוכיח, כי דחיית בקשתו תגרום לו לעיוות דין ועל כן דין הבקשה להתקבל.
- לכל האמור לעיל, אני מקבלת את הבקשה ומורה על הארכת המועד להישפט.
- המזכירות תקבע את התיק להקראה בהתאם ליומנו של בית המשפט.
- המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.